

TESTE
pentru
EVALUAREA
NAȚIONALĂ

Clasa a VIII-a

LIMBA și LITERATURA ROMÂNĂ



EDITURA CARMINIS
educational

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Cos de-aceea cu grijă, lin, în ziua asta de iulie, când o să merg și eu cu mama, dar n-o să îmbrac o fustă fără formă, ci, în sfârșit o să-mi pun niște pantaloni adevărați de vară. Cât de frumoși se ghicesc în ochiul de geam în care mă uit. Sunt ușori, îmi flutură larg până spre gleznă, unde le-am pus șnur. Oglindă mare, cum ținea buna la bloc, noi n-am avut nicicând în casă. N-o să-mi văd în vreo ramă ovală fustele drepte sau largi, cele de vară, sau singura, din stofă mai groasă de iarnă, cele schimbate pentru că mai înainte au fost purtate de fetele șefului tatei și cele pentru care mi-am dat o parte din banii strănși la zmeură. Nu e nimic mai greu de potrivit decât mătasea. Nu se așază, e mereu în alunecare. [...]

Cu pantalonii ăștia nu mai par așa, o oarecare. Aș vrea să mă întâlnesc cu Carmina, care are mereu puloverele cele mai frumoase. Sau cu Mihaela, care primește mereu pachete din străinătate. Sau cu Tiberiu..., dar aici greșesc și, uite, se rupe ața. O pun din nou în ac, încă puțin, am terminat.

– Gata! zice tocmai atunci și mama. Putem pleca.

Înima îmi saltă sub cămașă, se suie pe omoplați, de-mi umple de roz și obrajii. E mijloc de iulie, dacă o să-mi iasă Tiberiu în cale? Ce prostie, sigur e în vreo tabără, nu bate el străzile sub soarele ăsta încins. Săltăm sticlele pe umeri, cât a așteptat mama ziua asta. Sacoșa clinchetește tare, să am grijă, una, două se umple de țandări. Pășim cu grijă, să știi că suntem ca două borcane, îmi trece prin minte, doar ce ținem înăuntru nu se vede prea bine. Oare podoabe? Nicidecum, la ce-ar folosi. Oare un scrâșnet? Nu e timpul deocamdată. Niște sticle, o întindere nesfârșită de sticle? O desenez în cap, m-ajută la coborâre, că asta facem cu toții, tot coborâm încă de când ne naștem. Suișul a fost înainte, în partea de lume despre care am uitat cu totul.[...]

– Nu mergem pe drum? îi zic mamei.

– Ce-ți veni? Vrei să ocolim? Linia ferată ce-are? Ne rupem oricum spatele.

Are dreptate. Ochii mi se umezesc, de ce m-aș gândi la Tiberiu acum când am cei mai frumoși pantaloni? [...] Lângă magazinul de stoffe, lângă șosea, e casa lui Tiberiu. O picătură mi se scurge pe-un obraz, numai eu știu că nu-i de

sudoare. Ne opintim amândouă, cât de grele-s porțiile pentru luna iulie. Când ajungem acasă, primul lucru pe care-l fac e să golesc o jumătate de kilogram de zahăr în farfurie. Picur puțină apă peste el, se prinde ușor, aproape că pare o cremă. Luăm cu mămligă că pâine n-avem decât pentru masa de seară.

– Îndulciți-vă! zice mama. Nimic amar să nu vă aștepte-n viață.

(Ioana Nicolaie, *Tot înainte*)

Textul 2

Agendele au rămas, mult timp, darurile din perioada comunistă. Spre sfârșit de ani '80, au rămas printre puținele obiecte disponibile, așa zice. Obiectele la care aveai acces se împuținau văzând cu ochii.

Într-adevăr, putem vorbi, în anii '80 din România comunistă, de un soi de hipoconsum, subconsum. Era opusul societății de hiperconsum la care am ajuns prin anii 2000. Pe scurt, nu găseai nici strictul necesar. Era penurie în toate cele. [...]

Chiar îmi aduc aminte cât de greu era să-ți cumperi haine. Să găsești unele mai acătării, care să-ți și vină. Norocul meu era că aveam o nașă în Germania care-mi trimitea pachete, căci altfel mă îndoiesc că așa fi purtat vreodată blugi și fuste de blugi, visul mai oricărui adolescent din vremea aceea.

Țin minte clar cum ni se dădeau la propriu pe sub mână și intram cu ele, mai pe față, mai pe șest, în cabina de probă. Mi-era mereu jenă să spun că nu-mi place sau că nu-mi vine respectivul obiect vestimentar, când știam că era rodul unui asemenea efort colectiv al atâtor persoane preocupate de înfățișarea mea, de feminitatea mea. Poate, dacă așa fi trăit într-o altfel de lume, mai normală, mi-aș fi ales singură cu totul alt tip de haine. Dar așa acceptam hainele alea, eram recunoscătoare pentru ele, chiar dacă unele erau prea cuconești, de un anumit tip de eleganță care nu-mi era proprie. Uneori se întâmpla să fie chiar prea strâmte, dar nu era timp de mofhuri pentru o mânecă, acolo, sau o infinitezimală lipsă de confort. Spuneam, în general, dacă nu era ceva dezastruos, că-mi vin și le și luam. Nu se putea aștepta, timpul era limitat: nu erai hotărât, venea altul și ți le ridica.

Apoi ieșeam îmbrăcată cu respectivul obiect vestimentar pe stradă, fie că era vorba de o rochie de vară alb cu galben, fie de un palton de stofă maroniu. Ieșeam, în ciuda neconcordanței de gusturi, cu o oarecare mândrie: puseseam mâna, deși nu prin propriile-mi merite, dar totuși, pe o pradă însemnată. Mă făleam, într-un fel ușor stânjenit, cu noile mele pene. Și, când mi-era lumea mai dragă, deodată îmi tăia calea cineva, o doamnă sau o domnișoară purtând aceeași piesă vestimentară. Clar nu eram unică, poate că și ea performase același ritual. [...]

Preferam hainele din casă. Căci da, exista un sistem de reciclare a hainelor în familie. Având în vedere că nu găseai ce-ți trebuie, moda și meandrele ei nu mai puteau constitui obstacole. Așa că rochiile, fustele, pantalonii, tunicile ori bluzele din anii mai de tinerețe ai mamei mele, care azi s-ar numi vintage, erau atunci pur și simplu comori. Nu știu ce m-aș fi făcut fără ele. Nu numai că nu aș fi avut cu ce să par un simulacru de divă la petrecerile cu colegii de școală (unde nimeni nu mai avea rochii ca mine), dar nici în viața de toate zilele nu aș fi găsit ceva în care să mă simt confortabil, ba chiar mai mult de atât, în care să mă simt eu însămi. Haine în care să mă pot pierde și ascunde liniștită de mulțimile nu neapărat dezlănțuite. Haine în care să mă pot gândi la ale mele și să-mi pot imagina lucruri fără ca exteriorul să mă apese.

O asemenea piesă vestimentară a fost paltonul negru, un pic cam larg, nu chiar precum cel al copilului din „Iarna pe uliță“, dar nici departe. Cu o formă ușor incertă, pe talie, dar nu prea, cu nasturi care se închideau imperfect. Dintr-o stofă, însă, impecabilă, chiar dacă tocită, cu timpul. Am iubit paltonul ăsta și m-am târât cu el prin zoaiele și zloata iernilor Bucureștiului optzecist, spre școală și meditații. M-am simțit apărută în el, a fost mai mult decât un palton, a fost o pavază și un partener, păstrând proporțiile, desigur.

Acesta a fost doar un exemplu din seria de haine care nu mi se potriveau doar pe trup, ci-i spuneau ceva și sufletului meu. Haine cu povești.

(Iaromira Popovici, *Haine din alte vremi*, publicat în *Dilema veche*, decembrie 2021)

A.

1. Menționează, din textul 2, numele a două obiecte vestimentare. 2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. 2 puncte

Când ajunge acasă, Arsenia mănâncă:

- | | |
|----------------------|--------------------|
| a) zahăr cu mămligă; | c) zahăr; |
| b) pâine cu zahăr; | d) lapte cu zahăr. |

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. 2 puncte

După ce intra în cabina de probă cu o haină, autoarea:

- a) o alegea numai dacă îi venea perfect;
- b) o alegea doar dacă era foarte elegantă;
- c) trecea cu vederea câte o urmă de disconfort;
- d) cumpăra orice de rușine.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

2 puncte

Arseniei îi curge o lacrimă:

- a) pentru că este foarte cald;
- b) pentru că soarele este orbitor;
- c) pentru că îi pare rău că nu se va întâlni cu Tiberiu;
- d) pentru că nu vrea să care sticlele.

Răspunsul corect:

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Enunțul	Adevărat	Fals
Familia Arseniei nu are în casă o oglindă mare așa cum avea bunica ei.		
Arsenia și-a cusut o fustă de vară.		
Fata și mama se întorc acasă pe un drum ocolitor pentru a-l întâlni pe Tiberiu.		
Autoarea considera că fustele și rochiile din tinerețe ale mamei sale erau comori.		
Blugii și fustele de blugi erau trimise din Germania de către nașa autoarei.		
Paltonul nu este un obiect vestimentar agreat de autoare.		

6. Precizează, în două-trei enunțuri, o trăsătură morală a copilului din textul 1, identificată în fragmentul de mai jos, precizând și mijlocul de caracterizare:

6 puncte

„Are dreptate. Ochii mi se umezesc, de ce m-aș gândi la Tiberiu acum când am cei mai frumoși pantaloni? [...] Lângă magazinul de stofe, lângă șosea, e casa lui Tiberiu. O picătură mi se scurge pe-un obraz, numai eu știu că nu-i de sudoare.”

7. Prezintă, în 30-70 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte un element de conținut.

6 puncte

8. Crezi că hainele îți pot schimba starea de spirit? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând unul dintre cele două texte.

6 puncte

9. Asociază fragmentul din „Tot înainte” de Ioana Nicolaie cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare morală/culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text.

6 puncte

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. *2 puncte*

Există un hiat în ambele cuvinte din seria:

- | | |
|------------------------|-----------------------|
| a) adolescent, dădeau; | c) paltonul, mi-era; |
| b) penurie, oricărui; | d) rochiile, mândrie. |

Răspunsul corect:

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. *2 puncte*

Cuvântul subliniat în enunțul „Cu o formă ușor incertă, pe talie, dar nu prea, cu nasturi care se închideau imperfect.” s-a format prin:

- | | |
|--------------------------|---|
| a) compunere, alăturare; | c) conversiune, adverb provenit din adjectiv; |
| b) derivare cu prefix; | d) conversiune, adjectiv provenit din verb. |

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. *2 puncte*

Sensul cuvântului „simulacru“ este:

- | | |
|--------------|------------|
| a) aparență; | c) dovadă; |
| b) simulare; | d) exces. |

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. *2 puncte*

Sunt într-o relație de omonimie cuvintele subliniate în enunțurile:

a) Mașina bunicii a avut două pene în ultima săptămână.; Pasărea are pene maronii;

b) Și-a pierdut ochelarii.; S-a pierdut în timpul prezentării și nu a putut continua;

c) Nașa i-a trimis un pachet.; Părinții l-au trimis să facă curat în cameră;

d) Haina nu i-a plăcut și a returnat-o.; A înțeles că ea nu este haîună.

Răspunsul corect:

5. Selectează, din enunțul următor, două pronume, precizând tipul și cazul acestora: „Ne opintim amândouă, cât de grele-s porțiile pentru luna iulie“. *6 puncte*

6. Alcătuieste un enunț imperativ, în care substantivul „mămăligă“ să fie complement indirect (1) și un enunț interogativ, în care substantivul „oglindă“ să fie în cazul vocativ (2). *6 puncte*

7. Transcrie propozițiile din fraza următoare, precizând tipul acestora: „Luăm cu mămăligă că pâine n-avem decât pentru masa de seară“. *6 puncte*

LIBRIS | We know books

8. Enunțul următor reprezintă un mesaj scris de un tânăr care își dorește să devină designer vestimentar. Rescrie-l corectând greșelile de orice natură! 6 puncte

Rochia al cărui culoare ți-a plăcut o coseși chiar eu după un model văzut într-o revistă. Ași putea să-ți croiesc și ție una, dacă ți-ar place să accepți acest cadou din partea mea. Ca și acesori, ai putea purta o eșarfă cremă.

SUBIECTUL AL II-LEA

(20 de puncte)

Scrive o compunere, de minimum 150 de cuvinte, în care să o caracterizezi pe Arsenia, personajul din textul 1.

În redactarea caracterizării, vei avea în vedere:

- precizarea a două date de identificare a personajului (nume, vârstă, ocupație, origine, portret fizic etc.);
- numirea a două trăsături morale ale personajului;
- ilustrarea a două mijloace de caracterizare diferite, prin câte o secvență comentată;
- corelarea unei valori personale cu una dintre valorile personajului.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul compunerii – 12 puncte;
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

SUBIECTUL I

(70 de puncte)

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Tata avea vreo sută-două de volume frumos legate în piele, dar erau încuiate într-o bibliotecă cu geamuri. Nu puteam citi decât titlurile, și nici pe ele nu le înțelegeam întotdeauna. Erau volume care se intitulau „roman“, și a fost o lungă discuție între părinți dacă trebuie sau nu să-mi explice ce înseamnă acest cuvânt. Pentru încă mulți ani, tata mi-a interzis să citesc „romane“.[...] Nici măcar nuvele nu-mi îngăduia să citesc. Singurele cărți admise de el erau cele care purtau titlul sau subtitlul de „Povestiri“.

Mi se îngăduise să citesc Basmele lui Ispirescu, amintirile și povestirile lui Creangă, când a intervenit un episod care mi-a întristat toată copilăria. Intrasem în clasa I primară, și tata îl poftise odată pe învățător, ca să se consulte asupra cărților pe care le-aș putea citi. Eram toți trei în fața bibliotecii, învățătorul părea entuziasmat de cărți și, mai ales, de legăturile lor de piele. Răsfoind un volum de N. Iorga – îl văd și acum, era „Pe drumuri depărtate“ –, a spus, arătându-mă: „Dar să nu-l lăsați să citească prea mult, căci își obosește ochii. Și deja nu are ochi prea buni. L-am pus în banca întâi, și totuși nu vede întotdeauna ce scriu pe tablă.“ „Văd, dacă fac ochii mai mici“, l-am întrerupt eu. „Asta înseamnă că ai ochi slabi, că ai să fii miop“, a adăugat învățătorul.

Descoperirea aceasta a însemnat o adevărată catastrofă. Tata a hotărât că nu trebuie să-mi mai obolesc ochii cu alte cărți în afară de cele de școală. Nu mai aveam voie deci să citesc în timpul liber. De altfel, sursa lecturilor extrașcolare îmi fusese secată. Tata nu mai deschidea biblioteca cu geamuri și nu mă mai lăsa să răsfoiesc volumele legate. Mai târziu, mi-am dat seama că anii aceia au fost pierduți. Setea mea de lectură o potoleam la întâmplare. Citeam ce-mi cădea în mână, romane în fascicole, Sherlock Holmes, Psaltirea, Cheia visurilor și citeam pe ascuns, în fundul grădinii, în pod, în pivniță (ca la București după 1914).

(Mircea Eliade, *Memorii*)

Am aflat că Adina Popescu are o cu totul altă concepție vizavi de ce înseamnă o bibliotecă. Scriitoarea preferă să împrumute, în loc să cumpere, pentru că mai importantă i se pare lectura, nu posesia cărților. În schimb, este atașată de biblioteca ei cu cărți pentru copii, unde se regăsesc și exemplare vechi, la care ține foarte mult. Trebuie să mărturisesc că Adina m-a inspirat, căci, în urma întâlnirii noastre, mi-am promis că mă voi opri o perioadă din cumpăratul compulsiv, pentru a mă ocupa de cărțile pe care le am deja în bibliotecă.

Ai idee câte cărți sunt în bibliotecă? Ții o evidență a cărților?

Nu sunt multe, câteva zeci, nu cred că sunt o sută... Nici n-o pot numi bibliotecă, în adevăratul sens al cuvântului. E, de fapt, o bibliotecă încropită din cărți cumpărate, uneori în urma unor impulsuri de moment, dăruite, găsite, „confiscate“ din biblioteca părinților mei. Probabil că s-a întâmplat așa din cauza spațiilor mici în care mi-am trăit cea mai mare parte a vieții mele de adult – mai întâi într-o garsonieră, apoi într-un apartament minuscul de două camere, care seamănă cu un vagon de tren. Câteodată chiar mă gândesc că o s-o ia din loc, cu tot cu bocceluțele și cutiile noastre, inclusiv cu cărțile.

Îmi place să dau și să iau cărți cu împrumut. Îmi amintesc un schimb simpatic în redacția *Dilemei*, atunci când i-am împrumutat lui Radu Cosașu *Sărbătoarea țapului* a lui Llosa, iar el mi-a dat la schimb *Așa s-a călit oțelul* a lui Nikolai Ostrovski. Acum, când făceam ordine în bibliotecă, chiar m-am întrebat: unde o fi *Sărbătoarea țapului*? În niciun caz la domnul Cosașu, pentru că știu și când am făcut schimbul înapoi, fiecare mulțumit de ceea ce citise. Probabil că s-a rătăcit într-un alt schimb.[...]

Biblioteca părinților mei era foarte ordonată. Însă, în anii comunismului, o bibliotecă în toată regula într-o casă de intelectuali era un *must*. Nu ca să o vadă alți intelectuali atunci când veneau în vizită, ci pentru tine însuși, o chestiune de prestigiu, de stimă de sine. Un fel de #rezistăm prin cărți, pentru că oamenii nu aveau altceva. Probabil că dacă m-aș întoarce în acele timpuri, m-aș îngropa și eu în cărți. [...]

Pe mine mă fascina colecția de reviste *National Geographic* la care Anton fusese abonat la un moment dat. Mă uitam ore în șir la fotografii, de pildă fotografia cu fetița afgană cu ochi albaștri mă urmărește și acum. Și – cum era să uit? – „Dicționarul enciclopedic“ (cel vechi) care m-a ajutat să-mi fac o cultură generală mai mult decât primii opt ani de școală. Mi-e dor de biblioteca aceea și de sentimentul de siguranță pe care mi-l transmitea... Pe de altă parte, sunt conștientă că aparține cumva unei alte lumi.

(Ema Cojocaru, *Bibliotecă de scriitor* – Adina Popescu: „Mi-e dor de biblioteca părinților și de sentimentul de siguranță pe care mi-l transmitea“)

1. Transcrie, din textul 1, doi termeni din câmpul lexical al cărții. 2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. 2 puncte

După vizita învățătorului, tata îi permite copilului să citească:

- a) romane; c) poezii;
b) nuvele; d) cărți de școală.

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. 2 puncte

Adina își amintește că i-a împrumutat lui Radu Cosașu:

- a) Sărbătoarea țapului; c) revista *National Geographic*;
b) revista *Dilema*; d) Așa s-a călit oțelul.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. 2 puncte

Învățătorul îi spune copilului să nu citească prea mult pentru că:

- a) își obosește ochii; c) este prea mic;
b) nu are destule cărți în bibliotecă; d) citește destul la școală.

Răspunsul corect:

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. 6 puncte

Enunțul	Adevărat	Fals
Biblioteca tatălui conține peste patru sute de volume legate în piele.		
Tata îl invită acasă pe învățător pentru a se consulta în privința lecturilor copilului.		
Învățătorul le spune că băiatul este miop.		
Biblioteca Adinei seamănă cu un vagon de tren.		
Adina mărturisește că îi place să ofere cărți la împrumut.		
Adina a locuit întotdeauna într-un apartament cu două camere.		

LIBRIS | We know books

6. Precizează, în două-trei enunțuri, o trăsătură morală a copilului din textul 1, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare, ilustrându-l cu o secvență: 6 puncte

„Setea mea de lectură o potoleam la întâmplare. Citeam ce-mi cădea în mână, romane în fascicule, Sherlock Holmes, Psaltirea, Cheia visurilor și citeam pe ascuns, în fundul grădinii, în pod, în pivniță.“

7. Prezintă, în 30-70 de cuvinte, o temă comună celor două texte date, valorificând câte un element de conținut. 6 puncte

8. Crezi că este important ca în copilărie să ai acces la o bibliotecă? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând textul 2. 6 puncte

9. Asociază fragmentul din „Memorii“ de Mircea Eliade cu un text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. 6 puncte

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

Există diftong în ambele cuvinte din seria:

- | | |
|---------------------|-----------------------------|
| a) bibliotecă, dau; | c) noastre, făceam; |
| b) veneau, școală; | d) scriitoarea, transmitea. |

Răspunsul corect:

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

Seria care conține doar cuvinte derivate este:

- | | |
|---------------------------|--------------------------|
| a) siguranță, regăsesc; | c) altceva, sentimentul; |
| b) cultură, intelectuali; | d) conștientă, cumva. |

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

Sensul cuvântului subliniat în secvența „o chestiune de prestigiu“ este:

- a) respect;
- b) litigiu;
- c) stilistică;
- d) studiu.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect. 2 puncte

Sinonimele potrivite pentru cuvintele subliniate în fragmentul „Probabil că s-a întâmplat așa din cauza spațiilor mici în care mi-am trăit cea mai mare parte a vieții mele de adult“ sunt:

- | | |
|---------------------------|--------------------------|
| a) s-a deplasat, mărunte; | c) a acționat, mari; |
| b) s-a petrecut, strâmte; | d) s-a dus, neînsemnate. |

Răspunsul corect:

5. Rescrie fragmentul următor trecând verbele de la timpul prezent al modului condițional-optativ la timpul perfect: „Probabil că dacă m-aș întoarce în acele timpuri, m-aș îngropa și eu în cărți.“ 6 puncte

6. Alcătuieste o propoziție interogativă în care substantivul cu funcția de atribut din enunțul „Biblioteca părinților mei era foarte ordonată“ să fie complement prepozițional. 6 puncte

7. Exprimă-ți opinia cu privire la revistele științifice formulând o frază alcătuită din două propoziții în care să existe o propoziție subordonată atributivă. 6 puncte

8. Enunțul următor reprezintă mesajul primit de un scriitor pe o rețea socială. Rescrie-l, corectând greșelile de orice natură! 6 puncte

Mear place să devin și eu scriitor când voi crește mare. Părinți mă spijină să-mi îndeplinesc visele. De acea, încerc să citesc câte mai multe cărți pentru uameni mari, dar demulte ori nu le înțeleg. Cum credeți că a-și putea să mă pregătesc de acum.

SUBIECTUL AL II-LEA (20 de puncte)

Scrie, în minimum 150 de cuvinte, o pagină de jurnal în care să-ți exprimi emoțiile, trăirile, cu ocazia participării la o lansare de carte a autorului tău preferat. În compunerea ta vei integra o secvență narativă, una descriptivă și una argumentativă. Data redactării jurnalului este 21 februarie 2024.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:

- conținutul – 12 puncte;
- redactarea – 8 puncte (coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 2 puncte; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).